

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 22Co/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123205146
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123205146.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Dominika Horváthová a JUDr. Anton Jaček, v spore žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., 2. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., obaja zastúpení spoločnosťou Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava, IČO: 36 836 460, proti žalovanému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov 1. a 2. proti výroku II. a IV. uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 11C/36/2023 - 16 zo dňa 28.06.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že neodkladné opatrenie uložené žalovanému napadnutým uznesením nariaďuje na obdobie 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. p o t v r d z u j e.

III. Žalobcovia 1. a 2. majú voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výkonom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť dočasne

- nevstupovať do rodinného domu súpisné číslo XXX v obci C., postaveného na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 28/61, ako aj na príľahlé pozemky parcely registra „C“ parc. č. 28/61 a parc. č. 28/7, nehnuteľností zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. C.,

- nepribližovať sa k žalobkyni 1. a k žalobcovi 2. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom, trestnom alebo správnom konaní.

Výkonom II. rozhodol, že neodkladné opatrenie nariaďuje na obdobie šesť mesiacov od vydania rozhodnutia.

Vo výroku III. súd poučil žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobcom 1. a 2. v postavení žalovaných žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla.

Výkonom IV. vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Výkonom V. rozhodol o trovách konania tak, žalobcovia 1. a 2. majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e, f, h, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329, § 330 ods. 1, 2, § 332 ods. 1, § 333, § 334, § 337 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) a § 27a ods. 1, 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

3. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že strany sporu sú spoluvlastníkmi nehnuteľností opísaných vo výroku I. napadnutého uznesenia, pričom v predmetnom rodinnom dome spoločne byvajú. Rodinný dom je v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne v 1. rade a žalovaného ako bezpodielových spoluvlastníkov podielu vo veľkosti 1 a žalobcu v 2. rade ako vlastníka podielu vo veľkosti 1. Žalobkyňa v 1. rade a žalovaný sú manželia, žalobca v 2. rade je ich syn. Žalovaný bol príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru v Zavare dňa 17.06.2023 o 08:00 hod. na 14 dní vykázaný zo spoločného obydľia rodinného domu na adrese C. XXX vrátane priestorov patriacich k nemu. Bezprostredným dôvodom vykázania zo spoločného obydľia žalovaného bolo napadnutie a zranenie žalobkyne v 1. rade dňa 16.06.2023, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie vo Fakultnej nemocnici C. F.. Príslušníci Obvodného oddelenia Policajného zboru v Zavare v úradnom zázname z vykázania konštatovali nebezpečnosť konania žalovaného, keď vzhľadom k predchádzajúcim fyzickým a slovným napadnutiam najmä voči žalobkyne v 1. rade je možné v budúcnosti zo strany žalovaného očakávať útok na život, zdravie a slobodu ohrozenej osoby. Žalovaný je tak dôvodne podozrivý z násilia voči žalobkyne v 1. rade. Správanie žalovaného opísané v úradnom zázname z vykázania súd prvej inštancie posúdil ako násilného charakteru aj voči žalobcovi v 2. rade, pretože pri incidente dňa 16.06.2023 bola telesná a duševná integrita žalobcu v 2. rade konaním žalovaného nepochybne ohrozená. V časti uloženia povinnosti nepribližovať sa k žalobcom súd prvej inštancie dôvodil tým, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov dostatočne zaručí ochranu integrity žalobcov. Súd pritom prihliadal na prípadné súdne, trestné a správne konania, v súlade s čím súd vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne orgánmi činnými v trestnom konaní, kde je ochrana integrity žalobcov zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Zboru justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru. Doba trvania neodkladného opatrenia šesť mesiacov je podľa súdu prvej inštancie dobou dostatočne dlhou na zabezpečenie žalobcami žiadaného pocitu bezpečia. Súd prvej inštancie vyslovil domnienku, že počas nasledujúcich mesiacov príde k vyriešeniu vzájomných rozporov a stabilizácii situácie napr. formou návrhu na rozvod manželstva, návrhu na nariadenie/zrušenie neodkladného opatrenia. Súčasne súd prvej inštancie poučil žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobcom v postavení žalovaných žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla. Súd prvej inštancie zamietol návrh v prevyšujúcej časti oproti výrokom I. a II. uznesenia pokiaľ ide o časové trvanie neodkladného opatrenia, keď neodkladné opatrenie bolo navrhované ako časovo neobmedzené a pokiaľ ide o bezvýnimčný zákaz priblíženia sa, keď súd prvej inštancie vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p., keď žalobcovia boli neúspešní iba v nepatrnom rozsahu (vymedzenie výnimiek, na ktoré sa zákaz priblíženia vzťahovať nebude a časové vymedzenie trvania neodkladného opatrenia), z čoho súd prvej inštancie vyvodil nárok žalobcov voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100 %.

5. Proti výrokom II. a IV. uznesenia súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade, z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h) a f) C. s. p. s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnych skutkových zistení.

6. Žalobcovia v podanom odvolaní uviedli, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou súdu prvej inštancie vo vzťahu k dobe účinnosti neodkladného opatrenia a túto možno s ohľadom na skutkový stav považovať za nedostatočnú. Argumentáciu súdu prvej inštancie, podľa ktorej sa otázka zabezpečenia ochrany žalobcov vyrieši podaním návrhu na rozvod manželstva zo strany žalobkyne v 1. rade považujú žalobcovia za nesprávnu a neodrážajúcu skutočný stav veci. Podľa žalobcov rozhodnutie o rozvode manželstva nijakým spôsobom nezabezpečí bezpečnosť a nerušené bývanie pred násilným, resp. agresívnym správaním sa žalovaného. Žalobcovia v podanom odvolaní ďalej namietali, že na zabezpečenie ochrany je potrebné vyporiadať aj majetkovoprávne vzťahy k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnosti, ktorej by bol žalovaný aj po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva naďalej spoluvlastníkom. Samotné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže a mnohokrát aj trvá ďaleko dlhšie ako samotné konanie o rozvod manželstva. Do vyriešenia majetkových vzťahov medzi stranami, kedy žalovanému nič nebráni vo vstupe do nehnuteľnosti po uplynutí súdom prvej inštancie určených 6 mesiacov, ostane život a zdravie žalobcov vo výraznom ohrození. Žalobcovia v podanom odvolaní namietli, že počas posledného útoku v domácnosti strán (dňa 16.06.2023) žalovaný na žalobcov útočil loveckým nožom a baseballovou pálkou, kedy ide o zbrane spôsobilé obeť útoku,

okrem vážneho poranenia, aj usmrtiť. V tejto súvislosti preto žalobcovia považujú za neprimerané a vysoko uprednostňujúce záujmy žalovaného nad ochranou práv, života a zdravia žalobcov, vydanie neodkladného opatrenia s tak krátkym časovým ohraničením ako tomu je v prípade, teda len po dobu šesť mesiacov, ktorá objektívne neumožňuje zabezpečenie ochrany života a zdravia žalobcov do doby, tak ako to zrejme predpokladá súd prvej inštancie. Záverom v podanom odvolaní uviedli, že nie je primerané žalobcov odkazovať na povinnosť podať nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prípade, ak zo strany žalovaného dôjde k novému útoku, keď tento ďalší útok s ohľadom na jeho predchádzajúci charakter môže skončiť fatálne. Žalobcovia preto odvolaciemu súdu navrhujú, aby uznesenie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že neodkladné opatrenie bude nariadené na dobu neurčitú alternatívne na dobu 24 mesiacov.

7. Vyjadrenie k odvolaniu doručené nebolo.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C. s. p.), po tom čo zistil, že odvolanie je podané včas oprávnenými osobami (§ 362 ods. 1 a § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d) C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že žalobcovia podľa obsahu odvolania použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h), f) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah odvolania, odvolacie dôvody a námietky žalobcov, obsah spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, keď nariadil neodkladné opatrenie na obdobie šiestich mesiacov odo dňa vydania rozhodnutia a vo zvyšku návrh zamietol.

10. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. e), f), h) C. s. p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

13. Podľa § 330 ods. 1 C. s. p., súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

14. Podľa § 329 ods. 2 C. s. p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Žalobcovia svoje odvolanie právne odôvodnili ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobcovia ako dôvod odvolania aplikovali aj ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p., podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce aplikoval správny právny predpis (§ 330 ods. 1 C. s. p.), nesprávne ho však interpretoval vo vzťahu k predmetu sporu a zisteným skutkovým okolnostiam.

19. Z obsahu napadnutého neodkladného opatrenia vyplýva, že strany sporu sú spoluvlastníkmi rodinného domu, ide o manželov (žalobkyňa v 1. rade a žalovaný) a ich syna (žalobca v 2. rade), pričom žalovaný je dôvodne podozrivý z násilia najmä voči svojej manželke – žalobkyni v 1. rade. Pre dôvodné podozrenie z násilia bol žalovaný príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru v Zavare dňa 17.06.2023 vykázaný zo spoločného obydlija na dobu 14 dní. Z obsahu spisu vyplýva, že násilie zo strany žalovaného voči žalobcom trvalo v rôznej intenzite viac rokov. Súd prvej inštancie časovo obmedzil trvanie napadnutým uznesením nariadeného neodkladného opatrenia na obdobie šiestich mesiacov. Odvolací súd konštatuje, že účelom nariadeného neodkladného opatrenia je eliminovať kontakt žalovaného ako dôvodne podozrivého z páchania domáceho násilia so žalobcami ako obeťami domáceho násilia. S poukazom na uvedené, sa odvolací súd stotožnil s odvolacou námietkou žalobcov, že šesťmesačná doba trvania neodkladného opatrenia neposkytuje dostatočný časový priestor na zabezpečenie ochrany žalobcov. Nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že rozpory v domácnosti strán sporu, ktoré sú zjavne dlhotrvajúce, sa vyriešia v priebehu nasledujúcich mesiacov, resp. sa stabilizuje situácia, napríklad podaním návrhu na rozvod manželstva. Odvolací súd ďalej len stručne konštatuje, že v súčasnosti venuje problematike domáceho násilia spoločnosť veľkú pozornosť a je všeobecne známe, že ide o problematiku komplikovanú najmä vo vzťahu k obetiam domáceho násilia a možnostiam jeho riešenia. Bližšie zaoberanie sa problematikou domáceho násilia však presahuje rámec konania o predmetnom odvolaní, odvolací súd tu poukázal na uvedené preto, že zabezpečenie ochrany žalobcom si vyžaduje komplexnejšie riešenie, v rámci ktorého je predmetné konanie len jednou časťou. Doba šiestich mesiacov, na ktorú súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadil, je preto podľa odvolacieho súdu nepostačujúca.

20. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd podľa § 388 C. s. p. uznesenie súdu prvej inštancie v časti napadnutého výroku II. – doby trvania neodkladného opatrenia zmenil tak, že nariadené neodkladné opatrenie bude trvať 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto odvolacieho rozhodnutia. Počas uvedenej doby budú mať žalobcovia väčší časový priestor na prijatie opatrení – vrátane začatia prípadného súdneho konania v merite veci, keď je potrebné si uvedomiť, že neodkladné opatrenie predstavuje len dočasné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva žalovaného.

21. Vo vzťahu k napadnutému výroku IV., ktorý je výrokom závislým od napadnutého výroku II., súd prvoinštančné rozhodnutie potvrdil postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., v zmysle ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Potvrdenie uvedeného výroku vychádza z tej skutočnosti, že žalobcovia navrhovali nariadenie neodkladného opatrenia na neurčitú dobu, resp. aspoň na dobu 24 mesiacov. Odvolací súd konštatuje, že nariadenie neodkladného opatrenia na neurčitú dobu je vylúčené priamo citovaným zákonným ustanovením § 325 ods. 1 písm. e) C. s. p., pričom zastáva názor, že doba 12 mesiacov je postačujúca na prijatie potrebných opatrení – ako je uvedené v predchádzajúcom odseku. Je však pritom nepravdepodobné, že by na zabezpečenie definitívnej ochrany života, zdravia a slobody žalobcov postačovalo nariadenie neodkladného opatrenia, i keď na dobu 24 mesiacov.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., keď je možné konštatovať faktický úspech žalobcov v odvolaní, pričom neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).
Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).
Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).